

מסורת הש"ס

הגהות הב"ח

(א) גמ' אברעל כנעל:
(ב) רש"י ד"ה להשקותה
וכו' דאם תסתר: (ג) ד"ה
לאוקרה וכו' ולא שמת
הס"ד ואח"כ מ"ה דתבן
לקמן ב"פ כשם הס"ד
ואח"כ מ"ה אלא לנפולה
ממחנותיה: (ד) חוס' ד"ה
שמת וכו' הנהרה נ"ב
ע"ן פירושו כשור' שלי סי'
קמ"ג:

מוסף רש"י

[illegible]

ושמואל אמר אנא דאמרי אפילו לרבי יאשיה מדאצטריך קרא לרבויה מכלל דלאו אשתו היא כלל איבעיא להו עוברת או לא דת עוברת דמכאן לרבויה דמכאן:

על זה ציכר הוואה להפסידה כתובתה
או אינה צריכה מי אמרין כיון דעוברת
על דת היא לא בעיא התראה וכו' דלמא
תיבעי התראה דאי הדרה בה תיחדר בה
ת"ש⁶ ארוסה ושומרת יבם לא שותות ולא
נוטלות כתובה⁷ מישתא הוא דלא שתיא
הא קנוי⁸ מקני לה למאי לא להפסידה
כתובתה אמר אביי לא לאוסרה עליו רב
פפא אמר להשקותה כשהיא נשואה
⁹כדתניא אין מקנין לארוסה להשקותה
כשהיא ארוסה¹⁰ אבל מקנין לארוסה
להשקותה כשהיא נשואה אמר רבא ת"ש
אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן
גדול¹¹ מותר נתיבא לישראל בם וישראל

למחול ולתנאי לא שותות ולא נוסלות כתובה מישתא הוא דלא שתיא הא קניי מקני להו ולמאי אי לאוסרין עליו הא אסרין וקיימן אלא לאו להפסידן כתובתן אמר רב יהודה מדיסקרתא לא לאוסרה (6) לבעול כבעל דתנן "כשם שאסורה לבעול כך אסורה לבעול א"ר חנינא מסורא ת"ש ואלו שביט דין מקנין להן מי שנתחרש בעלה או נשחטה או שהיה חבוש בבית האסורין ולא להשקותה אמרו אלא לפוסלה מכתובתה ש"מ יבעי התראה ש"מ וכולהו מאי טעמא לא אמרי מהא דלמא שאני התם דלית לה אימחא דבעל כלל איבעיא להו עוברת על דת ורצה בעל לקיימה :מקיימה או אינו מקיימה מי אמרינן בקפידא דבעל תלא רחמנא והא לא קפיד או דלמא כיון דקפיד קפיד ת"ש ואלו שביט דין מקנין להן מי שנתחרש בעלה או נשחטה או שהיה חבוש בבית האסורין ואי אמרת רצה בעל לקיימה מקיימה עבדי ב"ד מידי דלמא לא ניתא ליה לבעול סתמא דמילתא כיון דעוברת על דת היא מינה ניתא ליה איבעיא להו בעל שמחל על קניו קניו מחול או אינו מחול מי אמרינן בקניו דבעל תלא רחמנא ובעל הא מחיל ליה לקניו או דלמא כיון דקני ליה מעיקרא לא מצי מחיל ליה ת"ש ואלו שב"ד מקנין להן מי שנתחרש בעלה או נשחטה או שהיה חבוש בבית האסורין ואי אמרת בעל שמחל על קניו קניו מחול עבדינן מידי דאחי בעל מחיל ליה סתמא דמילתא אדם מסכים על דעת ב"ד ת"ש :ומוסרין לו שני ת"ח שמא יבא עליה בדרך ואי אמרת בעל שמחל על קניו קניו מחול לחליה לקניויה ולבעול מ"ש תלמידי חכמים דגמרי דאי בעי למיבעל אמרי ליה אחליה לקניויה ובעלה ת"ש :דאמר ר' יאשיה שלשה דברים סח לי ועירא מאנשי ירושלים יבעל שמחל על קניו קניו מחול וזקן ממרא שרצו בית דין למחול לו מוחלין לו יובן סורר ומורה שרצו אביו ואמו למחול לו מוחלין לו וכשכבאתי אצל חבירי שבדרום על שנים הודו לי ועל זקן ממרא ילא הודו לי שלא ירבו מחלוקת בישראל ש"מ בעל שמחל על קניו קניו מחול ש"מ פליגי בה רב אחא ורבנאי חד אמר יקודם סתירה מחול לאחר סתירה אינו מחול וחד אמר לאחר סתירה נמי מחול ומסתברא כמאן דאמר אינו מחול ממאי מדקא מהדרי רבנן לרבי יוסי דתניא "רבי יוסי אומר בעלה נאמן עליה מקל וחומר ומה נדה שהיא בכרת בעלה נאמן עליה סוטה שהיא בלאו לא כל שכן אמרו לו לא אם אמרת בנדה שכן יש לה היתר תאמר בסוטה שאין לה היתר ואי אמרת לאחר סתירה מחול לה משכחת לה דיש לה היתר דאי בעי מחיל ליה לקניויה ובעיל אלא ש"מ לאחר סתירה אינו מחול שמע מינה: מתו בעליהן עד שלא שתו ב"ש כו' במאי קמיפלגי בית שמאי סברי :שטר העומד לגבות כתובה דמי

העמוד לגבות נכבדי דמי מן שיש לו חסד ושעבר לו כל נכסיו ממוחל בעל השטר יותר מן הלוה והלך כיון נכסיו ברשותיה קיימי הוא להו יורשי הבעל תובעין וזה

עין משפט
נר מצוה

ז א מ"י פ"ב מהל'
 קטנה ה"א :
 ב ב מ"י פ"ב מהל'
 ארבעה ה"א ז ט חמג
 זין מה עושה"ע ארבע
 סימן קטן ע"פ ד'
 ז א מ"י פ"א מהל'
 קטנה סבלה : עושה"ע
 ה"ע מ"י קטנה ע"פ יב'
 מהל' פ"א מ"י מהל'
 ממחלה ה"א ז חמג
 לאזין רכז :
 ז מ"י פ"ב מהל' ד
 קטנה לאזין :
 ז א מ"י פ"א מהל'
 קטנה סבלה : חמג
 זין מה עושה"ע ארבע
 סימן קטן ע"פ ד' :

תוספות שאנן

[illegible]